

Downloaded via the EU tax law app / web

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 29. aprila 2021(*)

„Predhodno odločanje – člen 63 PDEU – Prosti pretok kapitala – Davek na dohodek – Dohodki iz kapitala – Dohodki, ki jih razdeli rezidenčni kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ustanovljen po pogodbenem pravu – Dohodki, ki jih razdeli KNPVP, ki ima sedež v drugi državi članici in ki je ustanovljen po statutu – Različno obravnavanje – člen 65 PDEU – Objektivno primerljiva položaja“

V zadevi C-480/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska) z odločbo z dne 19. junija 2019, ki je na Sodišču prispela 24. junija 2019, v postopku, ki ga je sprožila oseba

E,

ob udeležbi

Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, A. Kumin, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (poročevalec), sodniki, in I. Ziemele, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Hogan,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za osebo E A. Leppänen, varatuomari,
- za finsko vlado M. Pere, agentka,
- za Evropsko komisijo W. Roels in I. Koskinen, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. novembra 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 63 in 65 PDEU.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka, ki ga je oseba E sprožila v zvezi z odločbo

keskusverolautakunta (glavni davčni urad, Finska) z dne 10. novembra 2017, s katero je ta ugotovil, da bi se morali vsi dohodki, ki jih je investicijski sklad s spremenljivim kapitalom (SICAV) luksemburškega prava izplačal osebi E, na Finskem obdavčiti kot dohodek iz zaposlitve.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V skladu z uvodno izjavo 4 Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL 2009, L 302, str. 32, v nadaljevanju: Direktiva KNPVP) je cilj te direktive določiti skupna pravila o dovoljenjih, nadzoru, obliki in dejavnosti kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ustanovljenih v državah članicah, in podatkih, ki jih morajo ti objavljati.

4 V uvodni izjavi 83 Direktive KNPVP je navedeno:

„Ta direktiva ne sme vplivati na nacionalne predpise o obdavčenju, vključno z ureditvijo, ki so jo države članice uvedle, da bi zagotovile spoštovanje teh predpisov na svojem ozemlju.“

5 Člen 1, od (1) do (3), te direktive določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za [KNPVP], ustanovljene na ozemlju držav članic.

2. Za namene te direktive in ob upoštevanju člena 3 so KNPVP tisti podjetji, katerih:

(a) edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva, navedena v členu 50(1), in ki poslujejo po načelu razpršitve tveganj, in

(b) enote premoženja se na zahtevo imetnikov ponovno odkupijo ali izplačajo, neposredno ali posredno, iz sredstev teh podjetij. Ukrepi, s katerimi KNPVP zagotavljajo, da se tržna vrednost njihovih enot na borzi ne razlikuje bistveno od iste vrednosti njihovih sredstev, štejejo za enakovredne takemu ponovnemu odkupu ali izplačilu.

Države članice lahko dovolijo, da KNPVP sestavlja več naložbenih razdelkov.

3. Podjetji iz odstavka 2 se lahko ustanovijo po pogodbenem pravu (kot splošni skladi, ki jih upravljajo družbe za upravljanje), investicijskem pravu (kot vzajemni skladi) ali po statutu (kot investicijske družbe).

[...]

6 V skladu s členom 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65 ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL 2011, L 174, str. 1) so alternativni investicijski skladi:

„kolektivni naložbeni podjetji, vključno z njihovimi naložbenimi razdelki, ki:

(i) zbirajo kapital s strani več vlagateljev z namenom vlaganja teh sredstev v skladu z opredeljeno naložbeno politiko v korist teh vlagateljev; ter

(ii) ne potrebujejo dovoljenja v skladu s členom 5 Direktive [KNPVP].“

Finsko pravo

7 Poglavlje 1, ?len 2(1), to?ki 1 in 2, sijoitusrahastolaki (48/1999) (zakon o investicijskih skladih (48/1999)) z dne 29. januarja 1999 dolo?a:

„Za namene tega zakona:

1. naložbena dejavnost pomeni zbiranje sredstev pri javnosti za skupno vlaganje in vlaganje teh sredstev predvsem v finan?ne instrumente ali zemljiš?a in zemljiške vrednostne papirje ali druge investicijske objekte, upravljanje investicijskih skladov in posebnih skladov ter trženje enot premoženja skladov [...];

2. investicijski sklad pomeni sredstva, pridobljena v okviru skupinske naložbene dejavnosti in naložena v skladu s predpisi, veljavnimi na Finskem, in s poglavjem 11, ter iz njih izhajajo?e obveznosti [...].“

8 Na podlagi poglavja 1, ?len 2(1), to?ka 10, tega zakona je „kolektivni naložbeni podjem“ podjem, ki opravlja dejavnost skupnega vlaganja, z dovoljenjem v državi ?lanici Evropskega gospodarskega prostora (EGP), ki ni Republika Finska, in ki v skladu s predpisi svoje matične države ?lanice izpolnjuje pogoje iz Direktive KNPVP.

9 Tuloverolaki (1535/1992) (zakon o davku na dohodek (1535/1992), v nadaljevanju: zakon o davku na dohodek) z dne 30. decembra 1992 v ?lenu 3, naslovljenem „Pravni subjekti“, dolo?a:

„Pravni subjekti v smislu tega zakona so:

[...]

4. delniške družbe, zadruga, hranilnice, investicijski skladi, univerze, vzajemne zavarovalnice, kaš?e, društva ali gospodarska društva, ustanove in zavodi.

[...]“

10 ?len 20 zakona o davku na dohodek, naslovljen „Pravni subjekti, oproš?eni davka na dohodek“, v prvem odstavku, to?ka 2, dolo?a, da so investicijski skladi oproš?eni davka na dohodek.

11 ?len 32 tega zakona, naslovljen „Dohodki iz kapitala“, dolo?a:

„Obdav?ljivi dohodki iz kapitala so v skladu z spodnjimi podrobnejšimi dolo?bami dohodki iz premoženja, dobi?ek iz prenosa premoženja in drugi taki dohodki, o katerih je mogo?e sklepati, da so nastali iz premoženja. Dohodki iz kapitala so med drugim dohodki iz obresti, dohodki iz dividend v skladu z dolo?bami ?lenov od 33a do 33d, dohodki iz najemnine, udeležba pri dobi?ku, dohodki iz življenjskega zavarovanja, dohodki iz kapitala iz gozdnega gospodarstva, dohodki iz zemljiš?a in kapitalski dobi?ki. Dohodki iz kapitala so tudi delež od kapitalskih dohodkov v zvezi z razdeljenimi dobi?ki družbe, delež delni?arja skupine od dohodka in dohodki iz vzreje severnih jelenov.“

12 ?len 33a navedenega zakona, naslovljen „Dividende, ki jih razdeli družba, ki kotira na borzi“, dolo?a:

„85 % dividend, ki jih razdeli družba, ki kotira na borzi, pomeni dohodke iz kapitala, 15 % pa neobdavčljive dohodke.

Dividende družbe, ki kotira na borzi, so dividende družbe, katere delnice so v trenutku, ko se ta odloži razdeliti dividende, predmet:

1. trgovanja na reguliranem trgu v smislu laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä (748/2012) (zakon o trgovanju s finančnimi instrumenti (748/2012));
2. trgovanja na drugem reguliranem trgu, ki ga nadzoruje javni organ zunaj [EGP]; ali
3. trgovanja na platformi za večstransko trgovanje v smislu zakona [(748/2012)], če je transakcija potekala na zahtevo družbe ali z njeno odobritvijo.

Razdelitev sredstev družbe, ki kotira na borzi, v smislu člena 1(1) poglavja 13 osakeyhtiölaki (624/2006) [zakon o delniških družbah (624/2006)], ki izhajajo iz razpoložljivih kapitalskih rezerv, se šteje za dividendo in zanjo veljajo določbe tega člena.“

13 Člen 33b zakona o davku na dohodek, naslovljen „Dividende, ki jih razdeli družba, ki ne kotira na borzi“, določa:

„25 % dividend, ki jih razdeli družba, ki ne kotira na borzi, pomeni obdavčljive dohodke iz kapitala, 75 % pa neobdavčljive dohodke v višini zneska, ki ustreza 8 % letnega donosa, izražunega od računovodske vrednosti delnic v davčnem letu v smislu laki varojen arvostamisesta verotuksessa annettu (1142/2005) [(zakon o vrednotenju sredstev za obdavčitev (1142/2005)]. Če znesek dividend, ki jih prejme davčni zavezanec, presega 150.000 EUR, pomeni 85 % dividend dohodke iz kapitala, 15 % pa davčno oproščene dohodke.

Za del dividend, ki presega letni donos iz prvega odstavka zgoraj, pomeni 75 % dividend dohodke iz zaposlitve, 25 % pa davčno oproščene dohodke.

Brez poseganja v katere koli druge določbe v zvezi z obdavčitvijo dividend na podlagi tega zakona je dividenda dohodek iz zaposlitve, če v skladu z določbo v statutu, sklepom skupščine, sporazumom delničarjev ali katerim koli drugim sporazumom razdelitev dividend temelji na prispevku v delu prejemnika dividende ali osebe, ki spada na njegovo interesno področje. Dividenda je dohodek osebe, ki je prispevala zadevno delo.

[...]

Razdelitev sredstev družbe, ki ne kotira na borzi, v smislu člena 1(1) poglavja 13 zakona (624/2006), ki izhajajo iz razpoložljivih kapitalskih rezerv, se šteje za dividendo in zanjo veljajo določbe tega člena [...].“

14 Člen 33c zakona o davku na dohodek, naslovljen „Dividende, ki jih izplača tuj pravni subjekt“, določa:

„Dividende, ki jih izplača tuj pravni subjekt, so v skladu s podrobnimi pravili iz členov 33a in 33b tega zakona obdavčljivi dohodki, če je zadevni pravni subjekt družba v smislu člena 2 [Direktive Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL 2011, L 345, str. 8), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2014/86/EU z dne 8. julija 2014 (UL 2014, L 219, str. 40)] [...].

Dividende, ki jih izplača tuj pravni subjekt, ki ni naveden v prvem odstavku zgoraj, so v skladu s

podrobnimi pravili iz členov 33a in 33b obdavljivi dohodki, če je zadevni pravni subjekt – brez možnosti izbire in oprostitve – dolžan od dohodkov, ki jih je ustvaril in ki so bili predmet razdelitve dividend, plačati davek po minimalni stopnji 10 % in:

1. ima ta pravni subjekt v skladu z davčno zakonodajo države članice EGP sedež v tej državi in nima sedeža v skladu s sporazumom o izogibanju dvojnega obdavčevanja v tretji državi zunaj EGP; ali

2. velja med državo sedeža pravnega subjekta in Republiko Finsko v zadevnem davnem letu sporazum o izogibanju dvojne obdavčitve, ki se uporablja za dividende, ki jih je razdelil ta pravni subjekt.

Dividende, ki jih izplača tuj pravni subjekt, ki ni naveden v prvem in drugem odstavku tega člena, so v celoti obdavljivi dohodki iz zaposlitve.

[...]

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

15 E je fizična oseba, ki prebiva na Finskem in ki je izvedla naložbo v razdelek SICAV luksemburškega prava, ki je KNPVP, ustanovljen „po statutu (investicijska družba)“ v smislu člena 1(3) Direktive KNPVP. Naložbe osebe E se nanašajo na tako imenovano udeležbo pri dobičku, za katero ta SICAV ustvarjeni dobiček letno razdeli vlagateljem.

16 Oseba E je 20. junija 2017 glavni davni urad zaprosila za predhodno odločbo glede davne obravnave dobička, ki ji ga bo razdelil zadevni SICAV luksemburškega prava.

17 V tej prošnji je oseba E zatrjevala, da je treba SICAV luksemburškega prava enačiti z investicijskim skladom finskega prava, to je KNPVP, ki je ustanovljen po pogodbenem pravu (kot splošni skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje) v smislu člena 1(3) Direktive KNPVP. Po njenem mnenju bi moral biti tako dobiček, ki ga razdeli tak SICAV, obdavčen enako kot tisti, ki ga razdelijo investicijski skladi finskega prava, in sicer kot dohodek iz kapitala na podlagi člena 32 zakona o davku na dohodek. V zvezi s tem je oseba E med drugim poudarila, da zadevni SICAV luksemburškega prava opravlja podobno dejavnost kot investicijski skladi finskega prava in da upravljanje tega SICAV ustreza upravljanju teh skladov.

18 Glavni davni urad je v predhodni končni odločbi z dne 10. novembra 2017 ugotovil, da je treba v skladu z nacionalno sodno prakso za odločitev, ali se na Finskem z davkom na dohodek obdavči dohodek, ki ga izplača gospodarski subjekt s sedežem v drugi državi, upoštevati funkcionalne in pravne značilnosti gospodarskega subjekta v primerjavi s primerljivimi finskimi gospodarskimi subjekti.

19 Glavni davni urad je menil, da ima SICAV funkcionalne značilnosti finskega investicijskega sklada, vendar da je mogoče opaziti podobne splošne funkcionalne značilnosti na primer pri skupni naložbi v obliki delniških družb. Po mnenju glavnega davnega urada je mogoče zadevni SICAV luksemburškega prava – zlasti zaradi njegove pravne oblike – objektivno izenačiti s finsko delniško družbo, ki opravlja naložbene dejavnosti.

20 Po prepričanju tega urada je treba dobiček, ki ga je razdelil ta SICAV, torej šteti za dividendo in ga obdavčiti kot dohodek iz zaposlitve na podlagi člena 33c, tretji odstavek, zakona o davku na dohodek.

21 Oseba E je pri predložitvenem sodišču, Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska), vložila tožbo za odpravo odločbe glavnega davnega urada. Oseba E pred tem sodiščem

trdi, da je obdavžitev dobička, ki ga je razdelil zadevni SICAV luksemburškega prava, kot dohodka iz zaposlitve v skladu z navedenim členom 33c, tretji odstavek, višja od obdavžitve dobička, ki ga razdeli investicijski sklad finskega prava, kot dohodka iz kapitala in je zato v nasprotju s prostim pretokom kapitala, določenim v členu 63 PDEU.

22 Po navedbah predložitvenega sodišča je lahko davek na dohodek za dohodke iz zaposlitve višji od 50 %, medtem ko za dohodke iz kapitala ta davek znaša le 30 % oziroma 34 %, kadar obdavčljivi znesek presega 30.000 EUR. Dodaja, da je treba za določitev narave dohodka, ki ga predstavlja zadevni dohodek, v smislu zakona o davku na dohodek odločiti, s katerim finskim poslovnim subjektom je treba izenačiti navedeni SICAV, pri čemer je treba preveriti, da razlaga, ki temelji na pravni obliki pravnega subjekta, kot je razlaga glavnega davčnega urada, ni v nasprotju s členoma 63 in 65 PDEU, in se zlasti sprašuje, ali je treba KNPVP različnih pravnih oblik, ustanovljenih v skladu z Direktivo KNPVP, med seboj izenačiti za namene obdavžitve dobičkov, ki jih prejmejo vlagatelji.

23 V teh okoliščinah je Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta [...] razlagi [nacionalnih določb], na podlagi katere dohodki, ki jih fizična oseba, ki prebiva na Finskem, prejme od [KNPVP], ki je ustanovljen po statutu in ima sedež v drugi državi članici [...] v smislu Direktive [KNPVP], pri obdavčitvi dohodkov niso izenačeni z dohodki, prejetimi od finskega investicijskega sklada, ustanovljenega po pogodbenem pravu, v smislu te direktive [...], ker pravna oblika KNPVP [s sedežem] v drugi državi članici ne ustreza pravni strukturi domačega investicijskega sklada?“

Vprašanje za predhodno odločanje

24 Predložitveno sodišče z vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta davčni praksi države članice, v skladu s katero pri obdavčitvi dohodka fizične osebe, ki prebiva v tej državi članici, dohodek, ki ga izplača KNPVP, ki je ustanovljen po statutu in ima sedež v drugi državi članici, ni izenačen z dohodkom, ki ga izplačajo KNPVP s sedežem v prvi državi članici, ker zadnji navedeni nimajo enake pravne oblike.

25 V skladu s sodno prakso Sodišča morajo države članice pristojnost na področju neposrednih davkov izvajati ob spoštovanju prava Unije, zlasti temeljnih svoboščin, zagotovljenih s Pogodbo DEU (glej v tem smislu sodbo z dne 18. junija 2019, Avstrija/Nemčija, C-591/17, EU:C:2019:504, točka 56 in navedena sodna praksa).

26 Člen 63(1) PDEU na splošno prepoveduje ovire za pretok kapitala med državami članicami (sodba z dne 16. septembra 2020, Romenegro in Aris Capital, C-339/19, EU:C:2020:709, točka 31 in navedena sodna praksa). Ukrepi, ki so s to določbo prepovedani, ker omejujejo pretok kapitala, obsegajo ukrepe, ki bi nerezidente lahko odvrnili od naložb v državi članici ali ki bi lahko rezidente te države članice odvrnili od naložb v drugih državah (sodba z dne 30. aprila 2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, točka 22).

27 Natančneje, različno obravnavanje, kadar povzroči manj ugodno obravnavanje dohodkov rezidenta države članice, ki izvirajo iz druge države članice, v primerjavi z obravnavanjem dohodkov, ki izvirajo iz prve države članice, lahko takega rezidenta odvrne od vlaganja svojega kapitala v drugo državo članico (glej v tem smislu sodbe z dne 10. februarja 2011, Haribo Lakritzen Hans Riegel in  sterreichische Salinen, C-436/08 in C-437/08, EU:C:2011:61, točka 80; z dne 24. novembra 2016, SECIL, C-464/14, EU:C:2016:896, točka 50, in z dne 20. septembra 2018, EV, C-685/16, EU:C:2018:743, točka 63).

28 Vendar člen 63 PDEU na podlagi člena 65(1)(a) PDEU ne posega v pravice držav članic, da uporabljajo upoštevne predpise svoje davčne zakonodaje, ki vzpostavljajo razliko med davčnimi zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na rezidentstvo ali kraj, v katerem je naložen njihov kapital.

29 To določbo je treba glede na to, da pomeni odstopanje od temeljnega načela prostega pretoka kapitala, razlagati ozko. Zato je ni mogoče razlagati tako, da naj bi bila vsaka davčna zakonodaja, ki različno obravnava davčne zavezance glede na kraj, kjer prebivajo, ali glede na državo, v katero vlagajo svoj kapital, samodejno združljiva s Pogodbo DEU. Odstopanje, določeno v členu 65(1)(a) PDEU, je namreč omejeno s členom 65(3) PDEU, ki določa, da nacionalne določbe, navedene v odstavku 1 tega člena, „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 63 [PDEU]“ (sodba z dne 21. junija 2018, Fidelity Funds in drugi, C-480/16, EU:C:2018:480, točka 47 in navedena sodna praksa).

30 Sodišče je tudi presodilo, da je treba zato razlikovati med različnim obravnavanjem, ki ga člen 65(1)(a) PDEU dopušča, in diskriminacijo, ki je s členom 65(3) PDEU prepovedana. Da bi se nacionalna davčna zakonodaja lahko štela za združljivo z določbami Pogodbe, ki se nanašajo na prosti pretok kapitala, pa je potrebno, da se različno obravnavanje, ki je posledica te zakonodaje, nanaša na položaje, ki objektivno niso primerljivi, ali pa da je upravičeno z nujnim razlogom v splošnem interesu (sodba z dne 30. aprila 2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, točka 24).

31 Zato je najprej treba preučiti obstoj različnega obravnavanja, nato morebitno primerljivost položajev in nazadnje – po potrebi – možnost utemeljitve različnega obravnavanja.

Obstoj različnega obravnavanja

32 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da se vprašanje za predhodno odločanje postavlja v okviru spora o obdavčitvi dohodka, ki ga je osebi E izplačal SICAV luksemburškega prava, in sicer KNPVP, ki je ustanovljen po statutu, v smislu Direktive KNPVP. Na Finskem pa so KNPVP, za katere velja Direktiva KNPVP, ustanovljeni po pogodbenem pravu in ne morejo biti ustanovljeni po statutu.

33 Po mnenju osebe E bi bilo treba dohodek, ki ga je izplačal SICAV, obdavčiti kot dohodek KNPVP finskega prava, ki je ustanovljen po pogodbenem pravu. Nasprotno pa glavni davčni urad meni, da je SICAV kot KNPVP, ustanovljen po statutu, podoben delniški družbi s sedežem na Finskem, bi bilo treba dohodek, ki ga je izplačala ta družba, obravnavati kot dividende, ki so jih izplačale take družbe.

34 Na prvem mestu je torej treba preveriti, ali je bil dohodek, ki ga je izplačal SICAV luksemburškega prava iz postopka v glavni stvari, ker je bil drugače obravnavan kot dohodek, ki ga je izplačal KNPVP finskega prava, davčno manj ugodno obravnavan.

35 V skladu s členom 32 zakona o davku na dohodek dohodki iz kapitala vključujejo dohodke iz premoženja, dobiček iz prenosa premoženja in druge take dohodke, o katerih je mogoče sklepati, da so nastali iz premoženja. Med primeri dohodkov iz kapitala, ki jih je finski zakonodajalec izrecno navedel v tem členu 32, so deleži pri dobičku, ki jih izplačujejo KNPVP, in dividende, ki jih izplačujejo delniške družbe. Po navedbah iz predloga za sprejetje predhodne odločbe so dohodki iz kapitala načeloma obdavčeni s 30-odstotno stopnjo za del teh dohodkov, ki je nižji od 30.000 EUR, in s 34-odstotno stopnjo za del teh dohodkov, ki presega ta znesek.

36 Če je delež pri dobičku, ki ga razdelijo KNPVP finskega prava, obdavčen na ravni prejemnika kot dohodek iz kapitala, pa se dohodki, ki jih izplača SICAV luksemburškega prava, obravnavajo kot dividende, ki jih izplača pravni subjekt s sedežem v državi, ki ni Republika Finska, v smislu člena 33c zakona o davku na dohodek in se na podlagi tretjega odstavka tega člena obdavčijo kot dohodki iz zaposlitve po progresivni davčni stopnji, ki lahko znaša do 50 %.

37 Tako različno obravnavanje lahko pripelje do manj ugodnega obravnavanja dohodkov, ki jih izplačuje SICAV luksemburškega prava, v primerjavi z obravnavanjem dohodka, ki ga izplačujejo KNPVP finskega prava.

38 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da davčno obravnavanje dohodka, ki ga je osebi E izplačal SICAV luksemburškega prava iz postopka v glavni stvari, ni podobno niti davčnemu obravnavanju dohodka, ki ga izplačajo alternativni investicijski skladi v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2011/61, za katere se Direktiva KNPVP ne uporablja in ki imajo obliko delniške družbe. Kot je finska vlada pojasnila v pisnem odgovoru na zastavljena vprašanja, se taki skladi lahko ustanovijo po finskem pravu.

39 Iz spisa, ki je na voljo Sodišču, je razvidno, da so dohodki delniških družb s sedežem na Finskem dvojno obdavčeni, enkrat na ravni družbe kot dohodki družb in enkrat na ravni prejemnika kot dohodki iz kapitala. Za omilitev učinkov dvojne obdavčitve ukrepi, določeni v členih 33a in 33b zakona o davku na dohodek, obdavčitev prilagajajo ravni prejemnika, zlasti s tem, da se del dohodkov oprosti davka na dohodek iz kapitala.

40 Finska vlada v zvezi s tem v odgovoru na vprašanja, ki jih je postavilo Sodišče, pojasnjuje, da delniška družba, če bi opravljala naložbeno dejavnost, ki je podobna investicijskim skladom, ne bi bila oproščena davka, ampak bi bila praviloma zavezana za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, za dohodke, ki jih razdeli, pa bi veljala pravila o obdavčitvi dividend, ki temeljijo na delnem dvojnemu obdavčevanju.

41 Kot izhaja iz predložitvene odločbe, pa to ne velja za SICAV luksemburškega prava. Iz te odločbe namreč izhaja, da je po mnenju glavnega davčnega urada tak SICAV za uporabo člena 33c zakona o davku na dohodek pravni subjekt, na katerega se Direktiva 2011/96, kakor je bila spremenjena, ne nanaša in ki ima sedež v državi članici EGP, ki ni Republika Finska, ki jo zavezuje konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ter ki ni zavezan plačati davka po minimalni stopnji 10 % od dohodkov, ki jih je ustvaril. Tako se ukrepi na nacionalni ravni za omilitev dvojnega obdavčevanja ne uporabljajo za dohodke, ki jih tak pravni subjekt izplačuje.

42 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da so dohodki, ki jih je SICAV luksemburškega prava iz postopka v glavni stvari izplačal prejemniku, ki prebiva na Finskem, manj ugodno obravnavani kot dohodki, ki jih izplačujejo delniške družbe in KNPVP finskega prava, ki so ustanovljeni po pogodbenem pravu.

43 To različno obravnavanje lahko finske rezidente odvrne od vlaganja v državah članicah, ki niso Republika Finska, in s tem lahko omejuje prosti pretok kapitala.

Obstoj objektivno primerljivega položaja

44 Kot izhaja iz sodne prakse, navedene v točkah 29 in 30 te sodbe, je tako različno obravnavanje dopustno le, če se nanaša na položaje, ki niso objektivno primerljivi.

- 45 Ugotoviti je treba, da sta SICAV luksemburškega prava iz postopka v glavni stvari in KNPVP finskega prava dve vrsti KNPVP v smislu Direktive KNPVP.
- 46 Kot je razvidno iz člena 1(1) Direktive KNPVP, je edini namen KNPVP skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva, pri tem pa KNPVP poslujejo po načelu razpršitve tveganj in enote njihovega premoženja se na zahtevo imetnikov ponovno odkupijo ali izplačajo, neposredno ali posredno, iz sredstev teh podjetij.
- 47 Vendar kot je generalni pravobranilec navedel v točki 45 sklepnih predlogov, pravne opredelitve nekaterih položajev za namene trgovinskega prava ni nujno mogoče prenesti za davčne namene. Po zgledu finske vlade je treba torej poudariti, da zgolj dejstvo, da so rezidenčni in nerezidenčni KNPVP v smislu Direktive KNPVP, ni odločilno za ugotovitev primerljivosti zadevnih položajev.
- 48 Po eni strani namreč ta direktiva ni harmonizirala obdavčitve, ki se uporablja za KNPVP in za dobičke, ki jih ti razdeljujejo. Zlasti iz uvodnih izjav 4 in 83 navedene direktive je razvidno, da ta direktiva, čeprav določa skupna pravila o dovoljenjih, nadzoru, obliki in dejavnosti KNPVP ter podatkih, ki jih morajo ti objavljati, ne vpliva na nacionalne predpise o obdavčenju.
- 49 Po drugi strani iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba primerljivost čezmejnega položaja z notranjim položajem preučiti ob upoštevanju cilja zadevnih nacionalnih določb ter njihovega predmeta in vsebine ter da je treba pri presoji, ali je različno obravnavanje, ki izhaja iz zadevne zakonodaje, odraz tega, da so položaji objektivno različni, upoštevati le upoštevna razlikovalna merila, ki jih določa zadevna zakonodaja (sodba z dne 21. junija 2018, Fidelity Funds in drugi, C-480/16, EU:C:2018:480, točki 51 in 50 ter navedena sodna praksa).
- 50 V zvezi s tem iz pisnega odgovora finske vlade na vprašanja Sodišča – in s pridržkom preverjanja s strani predložitvenega sodišča – izhaja, da je cilj davčnega obravnavanja dejavnosti investicijskih skladov, ki ga določa finska davčna zakonodaja, mogoče škodljivo za izvajanje enotne obdavčitve na ravni vlagatelja. Namen določb o davčnem obravnavanju dividend, ki jih prejmejo fizične osebe, pa je, da se dohodek družbe obdavči tudi na ravni njenih delničarjev, pri čemer je določena tudi omilitev dvojne obdavčitve tega dohodka.
- 51 Glede na ta cilja se zdi, da je SICAV luksemburškega prava v položaju, ki je objektivno primerljiv s položajem KNPVP finskega prava. Kot je razvidno iz spisa, ki ga ima na voljo Sodišče, in kar mora preveriti predložitveno sodišče, sta ta podjetja oproščena davka na dohodek in dobiček, ki sta ga izplačala, je obdavčen le na ravni prejemnikov.
- 52 Res je, da je SICAV luksemburškega prava – drugače kot KNPVP finskega prava – ustanovljen po statutu in je zato izenačen z delniško družbo, katere izplačani dohodki se obdavčijo v skladu s členom 33c, tretji odstavek, zakona o davku na dohodek.
- 53 Vendar je treba tudi poudariti, kot je bilo opozorjeno v točki 35 te sodbe, da so med primeri dohodkov iz kapitala, ki so naštet v členu 32 zakona o davku na dohodek, tako deleži pri dobičku, ki jih izplačajo KNPVP, kot tudi dividende, ki jih izplačajo delniške družbe. Zato se zdi, da finski zakonodajalec razlikovanja med dohodki iz kapitala na eni strani in dohodki iz zaposlitve na drugi ni pogojeval s pravno obliko podjetja, ki izplača dividende, temveč je, nasprotno, menil, da so tako dobički, ki jih razdelijo podjetja, ki so ustanovljeni po pogodbenem pravu, in podjetja, ki so ustanovljeni po statutu, dohodki iz kapitala.
- 54 Iz tega sledi, da dejstvo, da je SICAV luksemburškega prava ustanovljen po statutu, tega

podjema ne postavlja v drugačen položaj v primerjavi s KNPVP finskega prava, ki je ustanovljen po pogodbi, glede davčnega obravnavanja razdeljenega dobička.

55 Iz tega izhaja, da se – kar mora preveriti predložitveno sodišče – različno obravnavanje dohodkov, ki jih izplača SICAV luksemburškega prava, in dohodkov, ki jih izplača KNPVP finskega prava, nanaša na objektivno primerljiva položaja.

Obstoj nujnega razloga v splošnem interesu

56 Opozoriti je treba, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča omejitev prostega pretoka kapitala lahko dovoljena le, če je upravičena z nujnimi razlogi v splošnem interesu in če lahko zagotavlja uresnitev zadevnega cilja ter ne presega tega, kar je nujno za doseg tega cilja (glej v tem smislu sodbi z dne 26. februarja 2019, X (Posredniške družbe s sedežem v tretjih državah), C-135/17, EU:C:2019:136, točka 70, in z dne 30. januarja 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, točka 83 in navedena sodna praksa).

57 V obravnavanem primeru pa zadostuje ugotovitev, da se finska vlada ni sklicevala na take razloge, prav tako pa jih ni navedlo predložitveno sodišče.

58 Glede na vse zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člena 63 in 65 PDEU razlagati tako, da nasprotujeta davčni praksi države članice, v skladu s katero pri obdavčitvi dohodka fizične osebe, ki prebiva v tej državi članici, dohodek, ki ga izplača KNPVP, ki je ustanovljen po statutu in ima sedež v drugi državi članici, ni izenačen z dohodkom, ki ga izplačajo KNPVP s sedežem v prvi državi članici, ker zadnjenavedeni podjetji nimajo enake pravne oblike.

Stroški

59 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališča Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Člena 63 in 65 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta davčni praksi države članice, v skladu s katero pri obdavčitvi dohodka fizične osebe, ki prebiva v tej državi članici, dohodek, ki ga izplača kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ki je ustanovljen po statutu in ima sedež v drugi državi članici, ni izenačen z dohodkom, ki ga izplačajo KNPVP s sedežem v prvi državi članici, ker zadnjenavedeni podjetji nimajo enake pravne oblike.

Podpisi

* Jezik postopka: finščina.